

zvonko kudelič žuna

DVURIŠČE, STRNIŠČE I GOLUVRATASTE PIŠČE

Zvonko Kudelić Žuna
Dvorišće, strnišće i goluvrataste pišće

Izdavač
Partenon d.o.o.

Za izdavača
Luka Posarić

Lektor
Stjepan Škof

Crteži
Dan Kudelić

Tehnička obrada
Partenon d.o.o.

CIP - katalogizacija u publikaciji
Nacionalna i sveučilišna knjižnica,
Zagreb

UDK 8211.163.42-1

KUDELIĆ, Zvonko Žuna
Dvorišće, strnišće i goluvrataste
pišće, Zvonko Kudelić Žuna. Zlatar:
Partenon, 2006. 70 str.; 20 cm

ISBN: 953-6840-18-9

ZVONKO KUDELIC ŽUNA

DVURIŠČE, STRNIŠČE I
GOLUVRATASTE PIŠČE

partenon, 2006.

DVURIŠČE

zagurski labudi	9
sparina	10
zubrani	11
suncokret	12
muoj pout	13
kak Buog zapovieda	14
izabela	15
pout (Kak ne!)	16
jutre	17
baš mu se fučka	18
race sam zgazil	19
muoj pout 2	20

STRNIŠČE

zagurski san	23
jesen	24
brieg	25
jesen vu trsju	26
pousti (čista ekologija)	27
vuletje (radijo ne laže)	28
pri potoku	29
oblaki i mesec	30
de gustibus...	31
lete navečer	32
vuzem	33
pijanci	34
rože	35
za šargu	36
branje	37

GOLUVRATASTE PIŠČE

a koj je z menu?	41
roh-bau	42
gurim	43
duševne klanje	44
kak pes	45
upucavanje	46
kak je – tak je	47
ja	48
mrti	49
odi, odi	50
još...	51
zemi me	52
preveliki kaput	53
pout du zviezdi	54
puštenjak	55
mega dišu	56
bez gajbe	57
negdar	58
strahota	59
šapulina	60
pokisla čuča	61
sake jate	62
a zake tak?	63
guspudar	64
geza – 80 let Europa	65
kraj	66

Tu i ve bi štel zafaliti sem bez terih nej bile ni mene kak nekakvuga stihoklepca, a ni ove knjižice za teru se veli da je zbirka.

Pak bi krenul nekak kronološki; znači najlepše fala:

– g. **Stjepanu Škofu** – mojumu prof iz OŠ teri je prepoznal antitalent vu mene te ga kanalizeral prema ovumu polutalentu denešnjemu, a dal si je truda da moje umotvorine zlektorera v duhu zlatarskuga kojkvkuga

– g. **Miljenku Mlaku** – (nažalost pokojnumu) najvekšemu zlatarskumu likovnumu umjetniku teri mi je furt bil pozorni slušatelj, objektivni kritičar i moralni podržatelj

– g. **Luki Posariću** – izdavaču, teri je dosta živcev zgubil z menu, ali još bu

– **familije**

– **R.O.NPK-H** dbo – Boxiju, Jure 1, Jure 2, Argusu, Daciju

– **GRADU ZLATARU** – teri je prepoznal ov uradak pa je otprl grtašlin

– sem **sponzorem** pri promocije

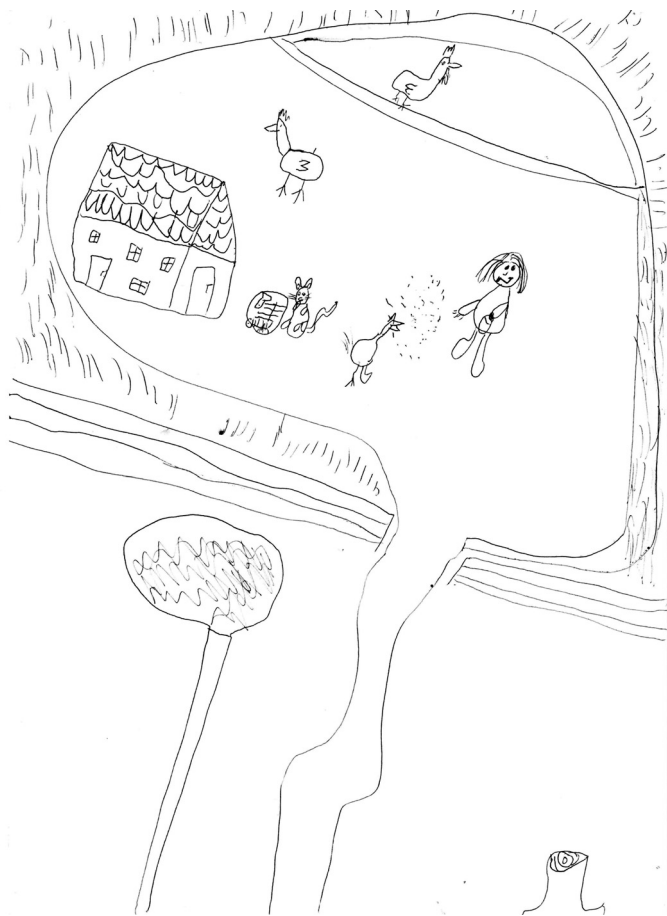
– sem **prijateljem**

– sem **neprijateljem**

– sem **ljudem, živine, prirodnem pojava, bedastoča** isl.

– i na kraju fala i mene koj sam opće neke napisal

DVURIŠČE

ZAGURSKI LABUDI (VALJDA ŽOUTI)

na trave su ležale
z kljuni se česale
na souncu su se grele
za zutra niesu znale

joj vi bedaste, touste, nespretne race
vi zagurski labudi – valjda žouti
kakve ste to kraljevske face
kad na tenieru završiju si vaši pouti

i koj vam znači koj jete travu
i koj vam znači koj sounce vas zrači
ionak nete nigdar doživele slavu
oglodane vam kosti buju drobili kutači

SPARINA

vručina je i maček si išče hlada
tak je lien da nemre bolje
piceke mu se več luviti neda
još same dihati ima vuolje
i dok čaka kmicu,debeli hlad
siromak je pozabil za glad
a kad to čovek bolj pugleda
mam zgubi vuolju – ni njemu se neda

ZUBRANI

v nebe sam gledel
štel sam gore iti
na štalskem pragu sam sedel:
"E da me nešče ve gore hiti!"

vse se činile tak blizu
dost bi bile same male skučiti
al napravil sam si jenu analizu
pak mrti je bolje gemišť si spiti

čuče su letele po dvurišču
punureli su si purani
bile je preveč posla na strnišču
ma, v nebe nek letiju teri su zubrani

SUNCOKRET

z blata i dračja
digel se Gospun
i za se druge briga ga ni
– je, kad po njem nijen pijanec ne gazi,
po njem nijen pes ne šči

“A kak se tu našel?
Z čijega žepa je opal? Čiji je to fuot?”

MUOJ POUT

bregi zeleni puškropljeni z rosu
trnaci i trsja na njimi sediju
kleti i hiže, njive i strnišča
v nekakve svoje tišine ih glediju

liene megle
blatnjavi pouti
krave na paše
hudi cucki žouti

tout, gli baš tout pelja me moj pout
senjal sam negda širuke ceste
reflektorske lampe, na nebu zvezde
mislil sam da se kaj je stranjske
zgleda lepše, boljše nek moje

al kad bi čul rieč dumaću
pupievku puznatu i stal se z prijatelji stari
znal bi da baš tout
gli baš tout pelja muoj pout

al vezda znam – kak ne bi znal
tu sam se rodil
zrasel sam tu
po ti housta kak diete sam beižal
tu sam i slive kral – tu bum ostal
ostal bum tu jer tout pelja muoj pout

kakev bi čovek ja bil
kad bi otud prešel
ustavil tuo se
rodil sam se tu
tu sam zrasel
tu sam tu sam kušoval
tu bum i zgasel tu
jer tout pelja muoj pout

KAK BUOG ZAPUVIEDA

sounce peče,mozek kipi
v hladu čovek pučiva
i z očmi po dvurišču živinu luvi

a race bežiju kam nej smele
pure pu brajda vesiti bi se štele
maček si pumalu piceka naganja
cucku je dosta sijeh njegovih sranja

jedine kvočka na jajci sedi
i diela svojoj posel kak Buog zapuveda

IZABELA

pu ceste hodim
a ud sikud udzvanja
moužika zdesna
a z lieve huškaju mouži
mam kre ceste zoblje kuruzu
puran-vragulan
a izabela v zrak
svouju duhu pušča

POUT (Kak ne!)

med zeleni bregi
selski pout
gizdav se diela
al zgleđa fejšť hud

“A KAK I NEJ BIL?
KAD PO NJEM GAZIJU
I TRAKTORI I TAČKI
PO NJEM PLAZIJU
PIJANCI I SPOUJANI MAČKI
ZA RADNE VRIEME
NE PITA GA NIŠČE
DUO GOD NA NJEGA STANE
PROLAZ IŠČE”

ej blate il se ž njega praši
mater mu se spumene saki
a on se unda opčinaruv zmisli
“asfalt bu došel taki!”

JUTRE

okne sam otrprl
donesel je zrak
svaju kokuta i tiča
skore vedre nebe
s pukojem poutnikom
i gousti auti
teri puščaju smrad

BAŠ MU SE FUČKA

jena žlica
i tenier jen
guoli zidi
i čavlji prazni
vrmar zjapi
kak i postelja
a frižider ruži
baš mu se fučka

RACE SAM ZGAZIL

strah me bile dojeti dime
i reči koj sam napravil
zake sam bejžal i dalje za raca
zake se niesam mam zaustavil
zgazil sam 2-3 race
broj žrtvi teške je znati
babica me gađala ž njimi
a ja ud mouke nemrem zaspati

race sam zgazil
a koj sam ve kriv
na brzinu niesam pazil
NEM VEČ DOK SAM ŽIV

MUOJ POUT 2

i ve kad kraj je tu
zgledi – vrag došel je pu svoje
prijatelj, rekel ti nem nič,
druge nič nek sam furt guvoril
život udživel sam praf
prešel sam se – nuos purinul v kout saki
to i ne sam to – jer tuo je muoj pout

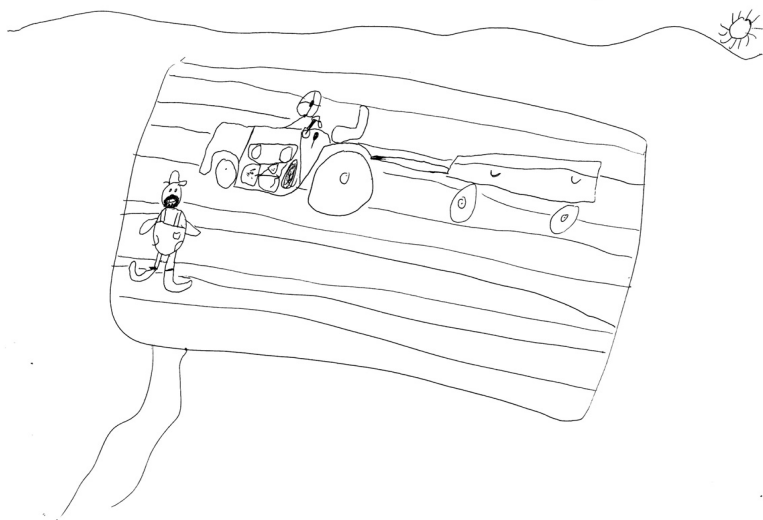
žalnuga? kak nej bile
al tak male da ni spomena vriedne
napravil sam toga koj niesam smel
a niesam ni štel al truca radi
jer sikakvi živeli su tu
a ja pu svojem naviek z iste strani kapout
tuo i ne sam tuo jer imel sam svuoj pout

je,bile je kojkak,znaš i sam
če gli z glavou išel čez zid
al furt sam napravil koj sam štel
niesam jambral nit pomoč iskal
niesam bejžal nit pleča zvijal
imel sam svuoj pout

ljubavi je bile, smieha i plača
dišećih rož i smrdljivuga drača
i ve kad je prešle se
na se se nasmiejem
kad pomislim koj sam delal
slobone morem reći :ni me sram! ničeg ni koj bi rad puzabil
ne, ni me sram
jer imel sam svuoj pout

kakev je čovek,čemu živi
če ni svuoj-bolj da ga ni
jer treba se dići, zakričati na glas ves
a ne na kolena ke pes
tak sam živel i pljuske prijemal
al tuo je bil muoj pout

STRNIŠČE

ZAGURSKI SAN

blate na poutu
kre pouta kupinje
traktor skače
feist se nagingje

na njivu idem
v stare ubliečen
dobre sam vuolje
i koj da rečem

kuruzja je letes
zrasla tak liepa
trugu traktor
jedva šlepa

same ju puspravim
doma v kuruznjak
veseli boume i ja
i muoj racak

koj ti bum rekel moučim se feist
nigdar ne legnem prie pol jedanejst
al kad pusejem kuruzju i zraste puran
ostvari se muoj zagurski san

JESEN

najlepše farbe zvadila je jesen
duo još takve zmiešati more
čovjek gledi sev zanesen
v črljene-zlatne dole i gore

zrak nekak drugač diši
i nepubrana izabela daje svojoj ton
suhe listje pud nugami ti veli
"Zima je blizu – priredi se gospun!"

poucaju kustanji v ruolu
mošt zadnje dane živi
još male bu vine na stuolu
saki se život duživi

i potek kak da sporeše teče
zvone na cirkve se leneše zvuni
i kuglja se sporeše okreče
ni ptičem se tak ne leti

BRIEG

stezu je več prerasel drač
nemre se prejši čez kupinje
pogled na hižu tira me v plač
v mene cvili ko na kulinje

više ni cucka da na me zalaje
ni huduga kokuta ni divljuga gusaka
na mojemu briegu ni vrieme ne zastaje
još same z granja puleti tera sraka

a neigda je celi brieg ud smieha udzvanjal
saki imendan se vesele proslavljal
pu šuma sam se z drugu decou naganjal
a hižu saki pout z tougu ostavljal

JESEN V TRSJU

pu kruovu se kmica
pumalu smica
nuoč je borme
puiela dan
tegda se negda
megla vlieče pu gurica
a v lagvu šepče mošt
i kak da hoče van

zgleđa da sme nas
dvueje tak tu sami
i ni za koga briga nas ni
gore su zviezde,
a blate pud nugami
"No koj unda če i nešči nas gledli!"

više niesam mogel zdržati
več je v mene gurele se
niesam ti štel baš nič lagati
rekel ti bum če gli lupila me:

"Pa dej me kušni
al kreni čiem prie
z vusnica stisni me jake!
Strahu mi niesi, bulele nič ne
Pokle bu se išle lefke! "

PUSTI (ČISTA EKOLOGIJA)

i zima grde zgleda na guolumu briegu
gruom kad draplje nebe – lepši je čez granje
pak zake rušiti tuliku hižu?
zake vužigati tuđe stanje?
na svietu ima več preveč papiera
(kad se pišeju kojakva sranja)
pa zake rušiti tuliku hižu?
zake vužigati tuđa stanja?

naj slačiti brege z sekiru
nek srna ima svooj hlad
pusti zajce da jeju pri miru
nek si i sraka ima kam sestí!

VULETJE (RADIJO NE LAŽE)

z breguov se snieg pumalu skija
sounce se kuražne kaže
zemlju prvi zvonček prebija
vuletje je blizu – radio ne laže

PRI POTOKU

buktaj vode
v gmju šum
v zraku rode
pčeli brum
sounce žari
se kipi
pu duše kak rudari
rujeju trnci

OBLAKI I MESEC

oblaki i mesec – igra skrivača
z kleti pupievku prati sumporača
Milo moje nešče touli
gorše nek kad v želoucu ti krouli

DE GUSTIBUS...

spametni ljudi znaju koj vriedi
znaju koj je kvaliteta
zake unda suliti im pamet
njim ne treba etiketa

saki od nas ima svojoj ukus
a o njem se ne raspravlja
treba napraviti običen sukus
dobre je se koj želudec prebavlja

LETE NAVEČER

i ud sove huu
v mesečeve tišine
i ud krave muu
tu udnekud z blizine
i kumarčuv let
i cvrčkuv cvrr
i ud neotesanca prr

v sekunde je ftrgla i pretrgla
vatrugasna sirena

VUZEM

v sveticšnja odieła obliečeni ljudi
na blaguslov nosiju jajca i šunku
denes sme si kak dobre vuolje
otec se vrnul – si sme na kupu!

PIJANCI

z bertije su išli jen za drugem
ravnotežu su puzabili nutre
jeni buju doma prešli z cugem
druge bu pu graba budile jutre

veseli su se vliekli pu ceste
jenu te istu furt su pupievali
da bi se sele na svoje meste
z jakši gemišti su se zalievali

a vjutre se pak bouje tresle rouke
duk tiele ne dubi svoju dozu
kak su došle-tak buju nestale mouke
i još jen dan pud narkozu

ROŽE

ruože su denes tak liepe pruceve
bile je sounca – se su imele
okopane su ščera – i koj bi još štele
bile je sounca – i one ih je grele

si sme mi negdar osjetljivi kak ruože
jemput smeta tišina – a drugi put buka
jemput bi rad pubegli van z kuože
drugi pout prekratka nam je rouka

ZA ŠARGU

duha dežda, žmehki zrak
veter pafta se bolj z grana
sounce se skrile, črni se mrak
kmica – a sred bieluga dana

prazne je nebe, nigde ni tiča
udsikud tišina odzvanja
ud nikud ni ni diečjega kriča
se v nekakev mir vranja

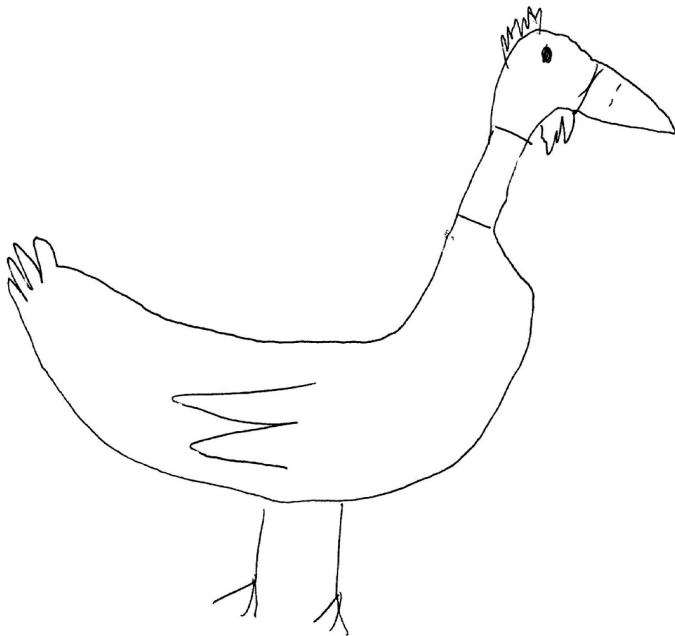
al na polju borba traje
prie dežda krmu puspraviti treba
za Šargu, tera mlieke nam daje
same hitre, dežd več vreba

BRANJE

megla se pomalu digala od zemlje
kak mladienka tere se nikak nejde zamuž
jutre je udavne došle na polje
i použ je već napravil dobru metražu
krič z sakuga brega udzvanja
"Pak subota je i gruozdje se bere!"
z rakiju ukriepljeni mouži prijemljeju se pute
a babe z gibenica v rouka navlačiju prevejlike radničke
kute

"Rodile je dobre-istina i Buog – ni kak lani!"
"Čuj pak za nas bu dosta! A koj ti mi
spijeme čez lete!"

GOLUVRATASTE PIŠČE

A KOJ JE Z MENU?

one koj sam negda štel
na te sam skore pozabil
sigurne unda niesam pameti imel
neki vrag me k sebe vabil

da pamet z lieta dulazi
dobre to ljudi veliju
da pamet z lieta dulazi
a koj je z menu

ve više ni baš tak
lieta imam – a pameti male
još furt sam on isti bedak
koj senja o zvezda z praga ud štale
da pamet ...

ROH-BAU

pu ud lieta razbrazdanumu licu
zakuturale su se souze – od graha vekše
i pujačale v duše kmicu
ud tere srce se je mekše

cieli život sam delal vane
gastarbajtal sam skore četrdeset liet
i saki pout kad sam išel priek grane
rasla je mržnja na vanjski sviet

za vekše svetke videl sam svoje dečke
ž njimi se saki pout znuovič upoznaval
zazidal sam katnicu i furt vozil mečke
a z Piepu sam se večput rastavljal

i kad se ubrnem i pugledam iza sebe
“Koj ve imam, koj mi je ustale?”
sam kak pes gledim v nebe
i molim Boga da ne živim več ni male

GURIM

hiža mi je prazna
sam sam je
baš bi mogla duojti
več čakam Te
imam se koj treba
i radio vužgan
vine je na stuolu
h rolu je puran

baš bi mogla duojti sim
viš da z mene šiklja dim
gurim za Toubu

DUŠEVNE KLANJE

če ti pamet puje črna kmica
ili nektere druge napadne te sranje
putegni vu se glibuke zrak
i puzabi na te duševne klanje

KAK PES

kak pes na lancu
ograničen na tri metra
na nemilosti sounca
na udaru vetra
dihati me pusti
i iti kad me zove
gospodar moje duše
gazda mojuga tiela

UPUCAVANJE

imaš liepe tiele
a ni v glave ni baš male
se tuo z noutra v kacu nej stale
furt neke dielaš
niesi ni blizu drme,
čiem ide grde
već si na svoje krme
Ti si liepa i spametna
za silu kak kuglja fjetna
duo Te ne bi takvu štel
i dime k sebe Te zel

KAK JE – TAK JE

kak metafulj teri se v lampu zalijeće
kak smetje na dnu zbušene vreće
kak pčela tera oko sparene ruože zuji
kak tranzistor teri sam sebe buči
kak pes teri laje cielu nuoč
kak pijanci v birtije teri se nedaju proč

tak ti tuo je
kad pogledaš oko sebe
pošlješ se k vragu
i pogledaš rajše v nebe
a zgora odgovora ni
same čuješ, se bolje i bolje
kak nešče se rehli
dok ideš nagle prema dole

JA

stuo očenašuv nej bile dosta
da Buog mi uprosti griehse se
ni stuo liet jakuga posta
same voda i nakosane kuprive
preveč sam zgrešil
poune sam klel
toga se nem nigdar razrešil
i Buog je kre mene punorel

MRTI

mrti se bi mogle boljše
če pukažeš još kumadič sebe
z mrvu dobre vuolje
leže se dusegne nebe
nič ne pite "ej bu teške?"
ni vrag da ti je već dosta sega
duo ne dela sitne greške
a niesme još ni na pol brega

ODI, ODI

vjutre vura v pet zvuni
baš te briga koj se deni
ubračaš se na drugu stran
pak bum kuruzu ukapal sam

odi, odi i zemi si se
se tvoje tam na kupu ti je
odi, odi i zemi si se
nek vrag te nosi tam otkud si je

delati nečeš – ni ti sila
ionak nejde skup mojtika i svila
a ja sam furt kak najvekši bedak
delati moram kak Tahijev težak

odi, odi...

JOŠ...

još vanjkuš po tebe diši
gli tak kak da si još tu
i još mi rouka na tvoju stran bejži
na puol pouta da se najde z tvoju

vane trdi već je dan
i kokut je za denes utpupeval se
još si na oči tiram sen
da bar male bouš kre mene

da ti z rukami diram guoli vrat
z vusnica kušujem te
i prie nek kreneme spat
fejst te stisnem kre sebe

al ti si prešla-baš te briga
kulike su v mene mouke
smieh na licu, a v rouke figa
već te diraju druge rouke

a te ti z rouka dira guoli vrat
z vusnica kušuje te
i prie nek prejdete spat
fejst te stišče k sebe

ZEMI ME

znam da senjaš vusnice vriele
kak ti oblizuju obline bele
same reči: More! i reči: Kak ne!
se koj imam tvoje je
zemi me, dok ne predumislim se

reči rieč i bum ti pukazal
pout do neba – du pekla več znaš
same reči: More! i reči: Kak ne!
se koj imam tvoje je
zemi me, dok ne predumislim se

i kad buš, kome, same moja
furt te bum kušoval i v duše te nosil
same reči: More! i reči: Kak ne!
se koj imam tvoje je
zemi me, dok ne predumislim se

PREVELIKI KAPUT

kad sam te videl prvi put
pud brajda si stala
ceker v rouke,preveliki kaput
pomislil sam: "Otkud je ta upala?"

udunda je prešle već od deset liet
zmenile su se vlade, a kak nej i mi
ja sam prešel skore cieli sviat
da bi našel sličnu – da bar male k tebe zgledi

još mi gizmeci ideju koud išla si ti
z vusnica mehki i znatiželjni rukami
pak mi se v glave vihor pujavi
kad se zmislím de se bila si

a ideju lieta, v sekunde dan preleti
pred očmi se furt ista slika javlja
se je iste kak prvi pout
ti,brajde i preveliki kaput
kak pokvarena ploča se ponavlja

još mi gizmeci ideju....

POUT DU ZVIEZDI

takve tiele nema nijena
pak ni čude da hočeju ga si
plave oči znaju same jene
ž njih van ideju puozivi
za pout do zviezdi
ne treba ti poune
za pout do zviezdi
debeli grtašlin
i bunt penez vu njem
ojte, ojte, ojte vi
lokalni fakeri
friška roba čaka vas ve
se bute dobili
če imate he?

tak zgleda skore saka druga
i saku od njih nešče hoče
saka ima oči h glave
tere ideju sim-pak tam
i zoveju na pout du zviezdi
a ti buš bedak pristal na te
jer imaš grtašlin i bunt penez vu njem
ojte, ojte, ojte vi ...

PUŠTENJAK

kre njega moreš ustaviti tonu
veruj – nebu vu nju ni pehnul

če ga prosiš – bu ti zaprl živinu
nijena čuča ne ustala vane

če ti i pruoda z odojkem vrbaneč
sam bu skočil pu veterinara

ž njim nigdar nema problema
on je rietki – a takvih je male
on je puštenjak....

MEGA DIŠU

takvuga čuveka rietke tera mati rudi
dubruota te felje pu svietu več ne hodi
tak dober čovek – zgazil nej ni mravlju
furt se boril za ljudska i prava krav
prvi je v selu imel fen na tri brzine
si sme došli k njemu da ga vidime z blizine
te nigdar ni klel Boga
niti ni zaribal nikuga

a vezda su mujuga dišu strpali v rešt
na vuletji šest

BEZ GAJBE

v palnicu sam došel
al na vrieme zišel
razmeknul sam kupinje
da ne draplje pu licu
pugledal sam v nebe
i videl sam tiča
bil je vesel koj nije v gajbe

NEGDAR

negdar mi duojde
da zabijem čavelj h vuru
i da me bar nasilu
ona male pričaka
(ak več drugač nejde)

negdar si mislim
ak pubežim male
mrti bu kuglja stala
i pričakala me
(kad se več tak trudim)

negdar bi rad
zamenil učali
da ne vidim
se tuo zlo oko mene
(a ima ga preveč)

STRAHOTA

...kmica se rane spustila ne hiže
jaka sila me tirala k Tebe
bil sam Ti blizu, a štel sam još bliže
mesec je nieme gledel tou strahotu...

ŠAPULINA

svetle se prebija čez sitne rupe
tere goutaju plavi dim,
a ja još iščem preostale stoupe
da se na nje naslonim

jer se one koj je još ščera bile čovek
denes je same pusta šapulina
teru i manjši veter udnese
i vapi za kupicu vina

POKISLA ČUČA

stisnul sam se vu se
valjda ud srama
ili ud kakve nervoze
tu i tam sam Te pogledal
i iskal hrabrost
...fala Bogu
tuo sam saki put i dobil
zake sam se tak držal?
niesam jel mladinske
al bil sam se kak čuča na dežđu

SAKE JATE

pumalu se spinjam pu drieru života
i gledim ljudi kak tacaju se v blatu
saki se ubrne priek tuđega plota
meste da pugleda k svemu jatu

a sake jate ima svoje blate
saki v svoje kaljuže stuji
nič me nej ti pitati za te
tebe z noutra ionak videti ni

A ZAKE TAK?

te pogled videl sam več
pak mi ni stranjski nič
žar z oči kak ražarena peč
z vusnica cvrkut kak raspupievani tič

šuljam se kak maček se bliže
a ti pripuviedaš preveč, al nič pametne
čul sam več se o gruntu i o hiže
al tam sme kak i prie dvie vure

kuriš me, kuriš – reči, a zake?
več je prešle i puol noč
rekla si se več i o svoje bake
još male pak bum muoral iti proč

koj me glediš
kad mi ne daš da te koušnem ja
viš da sam v lieta
nemam cajta za predouga naviranja

a ti buš denes du puoldan spala
a mene budiju prvi cugi
tebe bu se ove obična šala
dok njivu oreju moji plugi

GUSPUDAR

nem se pral – moreš me hbiti
dost mi je na lete jemput se hmiti
puščam bradu i lasi du poda
reči koj god hočeš – tuo je takva moda

koj me kolješ,koj bi ti štela
valjda sam Ja guspudar svojuga tiela

GEZA – 80 LET EUROPA

Zlatar je mnouge face dal
poune frajeruf (dobre – i poneki flek)
al sakumu morem reči – a nič nem lagal
tu živi najveksi hrvatski đek

neigda dober nogometas
koi ramuniku igra kak zvier
pokle još buolji birtijas
za kojuga je nula Fred Astaire

s ceckerem hodi več osamdeset liet
prešel je ž njim celi sviet
a zake je Geza vrhunski đek?
dukazal je da je rizling itekek liek!

Kudelić, sin i kći d.b.o.
Poduzeće za pisanje oda, epitafa i sl.

(Objavljene v knjige *Sa žarom i logožarom – Geza*)

KRAJ

i največši ogenj pepel pustane
se ima svoj začetek i kraj
i najjaki človek jempu zastane
dojde na križanje pekel-raj

i najlepša ruoža žarkuga cvieta
pusehne, pusmeđi i pustane grda
prešel buš i ti z ovuga svieta
kak i se čakaju te črvi i ilovača trda

naj da život kre tebe leti
ni se posel ni penezuv brieg
posluhni glas kad ti veli
kopniš, stari, kak na suncu snieg

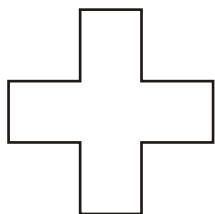
kad se jempu crta pudvlieče
koj? de? kulike? i kak?
rekel si buš: "Ni bile sreće!"
al misel bu ostala: "Bil si bedak!"

naj da život kre tebe leti...

GRAD ZLATAR

www.zlatar.hr

**HRVATSKI
CRVENI KRIŽ**

GRADSKO DRUŠTVO
CRVENOG KRIŽA
ZLATAR

“GRAFOTISAK”

TISKARA
I PAPIRNA KONFEKCIJA

vl. DAMIR BABIĆ

49 250 ZLATAR
S.S. KRANJČEVIĆA 2
TEL./FAX: 049/466-866
Mob: 098/566-630

**NOĆNI BAR I
PIZZERIA ROXY
ZAGREBAČKA 10,
49 250 ZLATAR
WWW.ROXY.HR**

**SREBAČIĆ -
AUTO**

ZLATAR, Ulica braće Radić 7A
tel: 049/466-351

**AUTO SERVIS
AUTO DIJELOVI
TUNING OPREMA**

ANTOMA d.o.o. ZLATAR, Trg slobode 1
ART TURIZAM **TURISTIČKA AGENCIJA**

- prodaja turističkih aranžmana
- organizacija i realizacija tuzemnih
i inozemnih putovanja

Tel/fax: 049/466-995

www.antoma.hr

E-mail: dubravka.sala@antoma.hr

Agencija Vašega povjerenja.

CAFFE BAR

ZLATHARIA

GAJEVA 1

49 250 ZLATAR

049 467 531

LIMAR

ŠČAPEC JOSIP
DELKOVEC 18/1

49 251 MAČE

098 721 122

091 439 6001

049 439 601

CAFE-BAR

Stara Pošta

ZAGREBAČKA 11

49 250 ZLATAR

049 467 501

CAFFE BAR

„Kralj”

KRALJ D.O.O.

SAJMIŠNA 26

49 250 ZLATAR

CAFFE BAR
"OLIVER"

GAJEVA 10
ZLATAR

ZLATARNICA

pakšec

ZLATAR, ZAGREBAČKA 10
IVANEC, MIRKA MALEZA 18
049/466 667

- **PRODAJA ZLATNOG I SREBRNOG NAKITA**
- **IZRADA NAKITA PO NARUDŽBI**
- **GRAVIRANJE**
- **BUŠENJE UŠIJU**
- **OTKUP LOM ZLATA**

RASADNIČARSTVO I VINOGRADARSTVO

CVETKO

ZLATAR, RIJEČKA 4
049 466 052
098 754 186

Prodaja i servis računala

Multimedia

Web design

Internet cafe

Edukacija

Nomino

www.nomino.hr

Zlatar Trg slobode 17 Tel: 049/467-707 E-mail: nomino@nomino.hr

PVC STOLARIJA

“ŠAKA”

Kaštelska 2

49 250 Zlatar

098 250 975

darko.saka@kr.t-com.hr

Franja
kava

ISBN: 953-6840-18-9